

[H. C. Hansen.]

af det ærede Medlem forelagte Forslag til Beslutning, og jeg siger det for at undgaa, at en Bemærkning herom eventuelt senere skulde blive fremsat. Jeg fremsætter det udelukkende, for at vi paa det sagligst mulige Grundlag kan naa til en Indstilling til det høje Ting.

Lorentzen: Jeg bør maaske sige straks, at Domstole arbejder jo ikke med absolut kendte Faktorer. Domstoles Stof nuancerer ofte med forskellige Farver og Skygger. Det gør det paa Forhaand meget vanskeligt at vurdere, om to Afgørelser i tilsyneladende ensartede Sager er kommet til et forskelligt Resultat. Det understreger paa den anden Side, at man kun i de allernødvendigste Tilfælde skal undlade at indføre Appelinstant, og jeg vil paa Forhaand mene, at der skal meget vægtige Grunde til for ikke at indføre en Appelinstant. Men jeg har det ganske som den ærede sidste Taler, at jeg heller ikke mener, at dette Forslag til Beslutning kan vedtages eller bør vedtages, uden at det har været gennemdrøftet i et Udvalg. Vi maa alle erkende, at i og for sig er det et lidt sent Tidspunkt at gaa til en Revision af disse Bestemmelser, men paa den anden Side tør jeg ikke afvise, at der kan være Tilfælde, der gør, at man siger, det er nødvendigt at indføre en Appelinstant og muligvis ogsaa at foretage andre Ændringer i de materielretlige Regler, idet vi befinder os paa et meget ømfindtligt Omraade.

Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale, at der bliver nedsat et Udvalg om dette Forslag til Beslutning.

Robert Mikkelsen: Der er afsagt en Række Kendelser ved Tjenestemandsdmstolen, som har forbavset, og som man kunde have ønsket prøvet ved en Overinstans, hvis en saadan havde eksisteret. Jeg kan blot henholde mig til det samme Eksempel, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Kristen Amby) nævnte, den frifindende Dom, der er afsagt om Officerer, som efter den 9. April 1940 har indmeldt sig i det Parti, hvis landsforræderiske Samarbejde med Besættelsesmagten var aabenbar for hele Befolkningen. Hvis der for nogen Tjenestemandsgroupes Vedkommende er Begrundelse for Krav om Troskabspligt og national Værdighed, maa det være den danske Hærs Officerer, og mit Parti finder det ikke rigtigt, at Hæren kan beholde Folk, som i en kritisk Situation har vist saa ringe Modstandskraft over for letkøbt fjendtlig Propaganda, selv om de samme Folk mulig-

vis senere, oftest for øvrigt efter at Tysklands Nederlag klart kunde forudses, er kommet paa andre Tanker og har udført et Arbejde i Modstandsbevægelsen, et Arbejde, som naturligvis fortjener Paaskønnelse, men som — det tror jeg, de fleste Officerer vil give mig Ret i — i Virkeligheden maa staa som en dansk Soldats selvfølgelig Pligt og derfor heller ikke kan udslette Følgerne af de Pligtforsømmelser, der er gaaet forud.

Det er naturligt, at unge Officerer har taget til Orde mod saadanne Afgørelser. Det havde været heldigt, om de havde kunnet været paaanket til højere Instans. I et af disse Tilfælde foreligger i øvrigt det særlige Forhold, at den paagældende Officer, der er frifundet, forud over for sine overordnede paa sin Ære havde erklæret, at Beskyldningen for Medlemsskab af D. N. S. A. P. var urigtig — det var i øvrigt en Officer, som var ansat i den danske Hærs Efterretningsvæsen. Nu gælder der vel og bør gælde det samme Æresbegreb for danske Officerer som for andre hæderlige Mennesker, og er dette Tilfældet, kan det kun forbavse, at den paagældende Officer endnu ikke er afskediget. Forhaabentlig drejer det sig kun om et Tidsspørgsmaal, men ogsaa den Tid, det tager at træffe en Afgørelse, kan undertiden være et Faresignal. Der er andre af Afgørelserne, der forekommer lige saa mærkelige som den, der her er nævnt.

Man kunde nu stille det Spørgsmaal, om det er Forslagsstillernes Mening, at alle Sager, der har været behandlet ved Tjenestemandsstolen, skal kunne paaankes. Jeg forstaar, at det er Ordføreren for Forslagsstillernes Mening, at det skulde være saaledes. Det forekommer mig at være lidt betænkeligt. Det er lidt betænkeligt fra et almindeligt Retssynspunkt, at frifindende Afgørelser, som er et Aar gamle, nu af Anklagemyndigheden skulde kunne paaankes til Forandring. Det vilde stemme daarligt med vort Retssystem i øvrigt. Ligeledes vil det være betænkeligt, at man kun giver de dømte Adgang til Anke, men ikke det offentlige. Det vilde medføre en Skævhed. En almindelig Ret til nu, da Udrensningen, der saa sandelig ikke gaar for hurtigt, dog er naaet et Stykke frem, at faa det hele til fornyet Prøvelse, forekommer ikke mit Parti anbefalelsesværdig. Vi kan ikke erkende, at Tjenestemandsdmstolen er gaaet for strengt til Værks. Muligheden for fejlagtige Domme er altid til Stede, naar det er Mennesker, som dømmer, men indtil nu er vi ikke overbevist om det berettigede i Ønsket om, at saadanne eventuelt strenge